

A dolgozók védelmére kell koncentrálni a munkahelyek védelme helyett

Indulatos viták keletkeztek idén a PISA eredmények miatt, mivel a magyar diákok eredményei jelentősen romlottak a nemzetközi mérések szerint. Szerencsésebb országokban folyamatosan – a számukra referencia országok eredményeit figyelik, s komoly szakmai elemzés közben a tanulság levonása, jövőt célzó irányváltássá válik. Másutt, mint nálunk a szűkebb szakmai körökön kívül senki nem foglalkozik ilyesmivel. Most mégis felkerült a téma a fülrepszító napi, politikai trombita- hangzavar tetejére. A legmagasabb körökig többen megszólaltak, bár ne tették volna! Egyesek arra vetemedtek, hogy ez a vizsgálatfajta nem megfelelő, vagy nem fejezi ki az átfogó oktatási trendeket, mások meg azt akarták bizonyítani, hogy a 2010 előtti kormányok bűne az eredmény. Hát nem szomorú? A lealacsonyodott szintre került közpolitikai viták martaléka lett egy mélységes veszély: az oktatás, kultúra szintsüllyedése és a népesség tudás és képesség állományának vészterhes stagnálása, visszaesése. Egyre több jele a növekvő zűrzavarnak, a külföldre menekült magyar munkavállalók kritikus és növekvő aránya és a munkaadók egyre hangosabb aggodalma a hazai munkaerőhiányról. Kétséges vajon milyen eséllyel nézünk szembe a következő évtizeddel?

Mostani lapszámunkban is foglalkozik egy írás a digitalizáció és a globalizáció kapcsolatával, mivel rendszeres feladatunknak tartjuk, hogy felhívjuk a figyelmet a jövő lehetőségeire és veszélyeire. Richard Baldwin amerikai kutatónak jelent meg a közelmúltban a *The Great Convergence* c. könyve. Érdekes aktuális összefüggést is talál Baldwin a globalizáció újabb hulláma és a között, hogy miért szavazták ki magukat a britek az EU-ból, vagy hogy miért a magát a cserben hagyott emberek megmentőjeként beállító Trump nyerte az elnökválasztást. Baldwin szerint a fejlett világban az alsó középosztálybeliek csökkenő jövődelme miatt érzett düh teljesen racionális, reakciónk viszont nem az. A tudásalapú globalizáció szíve ugyanis a technológia, nem pedig a migráció, vagy a kereskedelem, ezért ez utóbbiak korlátozása nem jelent megoldást a csaldódt rétegek számára. A szabad kereskedelmet, vagy a munkaerő szabad áramlását hibáztatva rosszul diagnosztizáljuk a problémát mondja. Az import-

vámokkal, és egyéb protekcionista, a világtól való elzárkózás felé mutató intézkedésekkel egy XXI. századi problémára próbálunk meg egy XX. századi megoldással reagálni, ami nem fog működni, mert egyszerűen elavult.

Fontos látni, hogy a fejlett országok képzetlen, alsó-középosztálybeli tagjai a jövőben nem a hasonló helyzetben lévő kínaiakkal fognak versenyezni, hanem a robotizációval. A munkahelyek védelme helyett ezért a dolgozók védelmére kell koncentrálni, annál is inkább, mert nyakunkon a globalizáció utolsó, harmadik fázisa, ami mindent boríthat.

Ami miatt lapunkba került a cikk, Baldwin szerint **„Kulcsfontosságú az oktatás fejlesztése is: a fiatalokból nem túlspecializált szakbarbárt kell nevelni, hanem olyasvalakit, aki képes alkalmazkodni az egyre gyorsabban változó világhoz, így természetesnek veszi az élethosszig tartó tanulás folyamatát.”**

Büszkék vagyunk arra, hogy 2016-ban sem adtuk fel, valami saját magunknak szóló olcsó hízelgéssel, s az év, számunkra legfontosabb szakmai vállalkozásként az Európai Felnőttképzési Szövetség Kialtvány a XXI. századi felnőttkori tanulásért c. vitaanyagának beható megvitatására és alkalmazására fordítottuk a figyelmünket. A fejlett európai nemzetek közössége tudni illik az a közösség, amelyre érdemes a tekintetünket szegezni. Ezt a munkát folytatjuk 2017-ben is.

XXI. század? Sajnos a nyakunkon maradt még bőven a XX. század nyúgeiből is. A Társaságunk évek óta módszeresen foglalkozik a földkérdéssel. Szakértők szerint soha nem tespedt rá a magyar vidékre ilyen mértékben a nagybirtok és az oligarchák világa, mint ma. Lapszámunkban újabb fontos dokumentumokat teszünk közzé. Figyelmes olvasást kíván a felelős szerkesztő.

2016 december

